

сводъ. Една и сѣщата комета може да представи въ това време различни измѣненія на видъ и блясъкътъ, отъ найтънъкъ мъгливъ масаж, коя едвамъ ся вижда въ телескопѣтъ, до вижданото съ просто око зърно, кое ся сподирва отъ опашкѣ въ твърдѣ голѣмы размѣры.

123. МЪРДАНИЕ НА КОМЕТАТЫ. Внезапното появяване и странный видъ на кометытъ едно време (а че и сега по насъ) докарвали суевѣренъ страхъ; тяхъ гы считали за метеоры, кои ставятъ въ земѣтъ атмосферѣ и служатъ като предвѣстници на различни бѣдствия. Нютонъ, великыйтъ англійскы ученъ въ XVII столѣтне, първы намѣрилъ истинскытъ законы за мърданнето на кометытъ. Той показалъ, че кометытъ сѣ небесны тѣла, кои ся мърдѣтъ около слънцето какъто планетытъ, и, какъто тяхъ, описвѣтъ при това мърданне еллипсисы, въ единъ изъ фокусытъ на които ся намира слънцето. Сичката разлика въ мърданнето на планетытъ и кометытъ състои въ това, че първытъ ся мърдѣтъ сѣ къмъ единъ посокъ отъ *W* къмъ *O* по еллипсисы, които на близо дохождѣтъ къмъто кржговетъ и ся намирѣтъ почти въ единъ площъ; а кометытъ ся мърдѣтъ въ разнообразны посокы по еллипсисы, кои сѣ твърдѣ много растегнѣты и имѣтъ всевозможны положения въ пространството.

Тѣй като кометытъ ся виждѣтъ отъ земѣтъ само въ онаѣ часть на орбитѣтъ ся, която ся намира близо при слънцето, то по причина дѣто твърдѣ много сѣ растѣгнѣти еллипсисытъ, които тѣ описвѣтъ, въ по многото случаи може да ся счита, че кометата оя мърда не по еллипсисытъ, а по другѣ кривѣ, коя сѣщо така принадлежи къмъ числото на коническытъ сѣченія, именно по *параболѣтъ*, въ фокусытъ на която ся намира слънцето. Изъ чъртежътъ (93) може да ся види, че колкото е

по растѣгнѣтъ еллипсисытъ, толкози, по голямѣтъ му часть, коя ся намира близо при фокусытъ *F*, ще ся слива съ джгѣтъ

Черт. 93.

